

[Prima Pagină](#) > ... > [Formare, Rețele Și Agenții Judiciare](#) > [Formarea Profesiunilor Din Domeniul Justiției](#) [Sistemele Naționale de Formare](#) > [Formarea Inițială a Judecătorilor Și a Procurorilor Din Uniunea Europeană](#) > [Germany](#)

Conținut furnizat de
Germania

Formarea inițială a judecătorilor și a procurorilor din Uniunea Europeană

Germania

Descriere generală

În primul rând, ar trebui remarcat faptul că este dificil să se furnizeze informații precise în această privință, deoarece competența pentru chestiuni detaliate ale formării juridice inițiale revine *Länder* (landurile noastre). Legea germană privind sistemul judiciar (*Deutsches Richtergesetz, DRiG*) conține doar norme fundamentale privind formarea inițială a juriștilor. Detaliile sunt reglementate de legile celor 16 *Länder* (landuri).

Potrivit DRiG, formarea juridică inițială în Germania este concepută ca o formare comună pentru toți practicienii în domeniul dreptului; aceasta se desfășoară în două etape: studii universitare (*Studium*) și formare practică în cadrul stagiului de pregătire (*Vorbereitungsdienst*).

Puteți găsi detaliile exacte în secțiunile 5, 5a-5d și 6 din DRiG; a se vedea în anexă DRiG în traducere în limba engleză.

Accesul la formarea inițială

Pentru a putea studia dreptul, candidații trebuie să treacă cu succes examenului general de admitere la universitate. Este vorba de *Abitur* sau de un examen echivalent. Cu toate acestea, alegerea anumitor materii școlare nu afectează înscrierea.

Formatul și conținutul formării inițiale

1. Studii universitare

Etapa studiilor universitare, care urmărește, în general, să ofere studenților cunoștințe de bază de drept civil, penal și public (inclusiv aspectele istorice, filozofice, sociale și economice ale acestor materii pentru a oferi o înțelegere a sistemului juridic și judiciar în ansamblul său). Elevii sunt, de asemenea, instruiți în ceea ce privește metodologia de analiză a faptelor, aplicarea legii și găsirea unei soluții juste într-un anumit caz. Studiile se încheie cu primul examen de drept (*Erste juristische Staatsprüfung*), care constă în probe scrise și orale. Autoritățile competente pentru organizarea primului examen în drept sunt autoritatea de examinare juridică din fiecare *land* (*Landesjustizprüfungsamt*) și universitatea în care a studiat candidatul. Autoritățile de examinare sunt responsabile cu organizarea examenelor.

În cadrul primului examen, candidații trebuie să susțină între cinci și șapte examene (în funcție de *land*), fiecare având o durată de cinci ore. Examenele constau în cazuri fictive care se bazează pe cauze juridice reale, pe care candidații trebuie să le soluționeze sub forma unui aviz juridic. Ulterior, aceștia trebuie să susțină o probă orală, care reprezintă între 63 % și 75 % (în funcție de *land*) din rezultatul general.

2. Stagiul

După ce au promovat primul examen (pe care aproape un sfert dintre candidați nu îl promovează), aproape toți candidații încep stagiul de pregătire, care durează doi ani și este organizat în mod individual de departamentele de justiție ale celor 16 *Länder* (landuri). Fiecare candidat care a promovat primul examen are dreptul de a fi admis la stagiul de pregătire. Cu toate acestea, este posibil ca solicitanții să trebuiască să aștepte deoarece nu există suficiente locuri de formare, în special în cadrul instanțelor. În cursul acestei formări practice, ei primesc o remunerație lunară plătită din fonduri de trezorerie. Obiectivul stagiului de pregătire este de a introduce participantul (stagiarul, „*Referendar*”) în realitatea diferitelor profesii juridice. În acest context, este important de remarcat faptul că stagiul este comun tuturor viitorilor membri ai profesiilor juridice: avocaților, judecătorilor, procurorilor, notarilor, consilierilor juridici din cadrul administrațiilor publice etc. De asemenea, obiectivul este de a avea un standard comparabil de formare, cu un examen final echivalent, și anume cel de al doilea examen de stat. Stagiarul va parcurge mai multe etape – în cadrul unei instanțe civile, al unei instanțe penale (sau al unui parchet), al cabinetelor de avocatură, al unei autorități administrative și al unei agenții alese de el însuși. Deși formarea este, în principal, de natură practică, nu se poate nega că sunt abordate numai anumite aspecte ale practicii, care sunt totuși foarte importante.

Pe parcursul diferitelor etape de formare, stagiarii dobândesc cel puțin noțiuni de drept procedural.

Încheierea procesului de formare inițială și de calificare

În cadrul celui de al doilea examen de stat în drept (*Zweites Juristisches Staatsexamen*) cunoștințele și competențele în materie de drept procedural sunt verificate într-o măsură mai aprofundată decât în cazul primului examen. De regulă, redactarea unei hotărâri sau a unui rechizitoriu, pe baza unui dosar real, constituie partea principală a probelor scrise. În cadrul probelor orale, cauzele sunt studiate din nou, cu un anumit accent pe chestiuni practice. Nici cel de al doilea examen nu este ușor, deși rata de eșec este mult mai mică (aproximativ opt procente). Aproape 10 000 de stagiari promovează în fiecare an cel de al doilea examen de stat.

Pentru al doilea examen de stat, candidații trebuie să susțină între opt și unsprezece probe scrise, fiecare cu o durată de cinci ore; proba scrisă reprezintă între 60 % și 75 % din nota finală. În majoritatea *Länder*, candidații trebuie să susțină examene în cadrul cărora trebuie să soluționeze un anumit caz. De multe ori, aceștia trebuie să pronunțe o hotărâre. La probele orale din unele *Länder*, candidații trebuie să răspundă la întrebări din domeniul dreptului. În alte *Länder*, aceștia au, de asemenea, obligația de a pregăti un dosar și de a-și prezenta rezultatele examinerilor. Se aplică sisteme diferite. Spre deosebire de primul examen, majoritatea *Länder* permit în prezent utilizarea comentariilor prestabilite în cadrul celui de al doilea examen de stat în drept.

Al doilea examen de stat în drept conferă „calificarea pentru funcția de judecător” (*Befähigung zum Richteramt*). În pofida termenului, această calificare este condiția prealabilă pentru practicarea aproape tuturor profesiilor juridice, astfel cum se prevede în lege. După obținerea calificării pentru funcția de judecător, candidatul poate candida pentru funcția de judecător sau procuror în *Länder*. Condițiile prelabile pentru numirea judecătorilor în Germania sunt stabilite la articolul 9 din Legea germană privind sistemul judiciar. În plus, fiecare *Land* stabilește dispoziții mai precise (note la ambele examene, calificări suplimentare necesare, interviuri de angajare sau centre de evaluare) pentru a selecta cei mai buni candidați.

Pentru mai multe informații, a se vedea partea 2 articolele 5 și 6 din [Legea germană privind sistemul judiciar](#).

Ultima actualizare: 19/08/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.